

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 362

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 aprilie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
	DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
327.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general din Ministerul Administrației și Internelor	2	Decizia nr. 150 din 17 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (4), ale art. 33 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, precum și a celor ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale	3-6
328.	— Decret privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor	2		
329.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind închiderea minelor, refacerea mediului și regenerarea socioeconomică, semnat la București la 28 ianuarie 2005	3	Decizia nr. 168 din 22 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. o ¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	6-8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general din Ministerul
Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 31 martie 2005, domnul general de brigadă cu o stea Sălăjan Vasile Vasile-Marin trece în rezervă.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

București, 20 aprilie 2005.
Nr. 327.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor
de poliție din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 5 aprilie 2005, domnului chestor de poliție Bogdan Anghel Stan-Mihail îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Administrației și Internelor.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

București, 20 aprilie 2005.
Nr. 328.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Acordului de împrumut dintre România și Banca
Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare
pentru finanțarea Proiectului privind închiderea minelor,
refacerea mediului și regenerarea socioeconomică,
semnat la București la 28 ianuarie 2005**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 87 din 7 aprilie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind închiderea minelor, refacerea mediului și regenerarea socioeconomică, semnat la București la 28 ianuarie 2005, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 20 aprilie 2005.
Nr. 329.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 150

din 17 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (4), ale art. 33 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, precum și a celor ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (4), ale art. 33 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, precum și a celor ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată de Dan Niță în Dosarul nr. 5.085/2004 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstitu-

ționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (4) și ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, întrucât nu au legătură cu obiectul cauzei deduse judecății. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004, se apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât inexistența unei căi de atac împotriva hotărârii de validare a primarului se datorează specificului activităților și operațiunilor electorale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iulie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 5.085/2004, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (4), ale art. 33 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, precum și a celor ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale**, excepție ridicată de Dan Niță într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva sentinței instanței de fond prin care a fost respinsă ca inadmisibilă contestația formulată de acesta împotriva validării și alegerii în funcția de primar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 32 alin. (4), ale art. 33 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, precum și cele ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21, precum și celor ale art. 126 alin. (6). În acest sens autorul excepției apreciază că „nu există nici un motiv ca hotărârile de validare a consilierilor locali și a consilierilor județeni să poată fi atacate în contencios administrativ [conform prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale], iar pentru hotărârea de validare a primarului să nu existe vreo cale de atac“. Autorul excepției consideră că se încalcă „prevederile art. 21 din Constituție, precum și principiul competenței exclusive a instanțelor judecătorești în materie de contencios administrativ, prevăzut de art. 126 alin. (6) din Constituție“. De asemenea, se mai susține că „exprimarea eliptică a art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001“, la care trimitte art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004, „este acoperită de art. 33 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și de art. 72 din aceeași lege“, în sensul că hotărârea de validare a primarului este supusă căilor de atac, iar o interpretare contrară ar duce la concluzia neconstituționalității atât a dispozițiilor art. 32 alin. (4), ale art. 33 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, cât și a celor ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004.

Tribunalul Iași consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestei opinii instanța apreciază că prin „dispozițiile art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, lege organică, s-a adus o limitare a exercițiului dreptului de a contesta hotărârea de validare a primarului, motivată, în primul rând, de necesitatea ocrotirii interesului general al societății referitor la desfășurarea cu celeritate a procedurilor electorale și, în al doilea rând, de faptul că Legea nr. 67/2004 conține

reglementări cu privire la mijloacele puse la dispoziția persoanelor interesate de a contesta candidaturile depuse (art. 48), la modalitatea de desfășurare a campaniei electorale (art. 73), modalitatea de desfășurare a operațiunilor de votare“, ceea ce nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție, fiind în concordanță și cu textul constituțional al art. 52.

De asemenea, instanța arată că „alianțele politice, partidele, alianțele electorale sau candidații independenți care au participat la alegeri puteau formula sesizare cu privire la fraudă electorală în termen de 48 de ore de la deschiderea urnelor, sub sancțiunea decăderii, la Biroul Electoral Central potrivit art. 33 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 67/2004“.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 32 alin. (4) și ale art. 33 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, iar în ceea ce privește art. 64 alin. (1) din aceeași lege și art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004, este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere Guvernul arată că prevederile art. 32 alin. (4) și ale art. 33 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 se referă la procedura de validare a consilierilor locali „și nu au legătură cu cauza dedusă judecății care are ca obiect soluționarea recursului împotriva sentinței civile privind validarea unui primar“. În consecință, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Guvernul susține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (4) și ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 este inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și a art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004, Guvernul apreciază, în esență, că aceste texte de lege nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 și ale art. 126 alin. (6), având în vedere că art. 52 din Constituție, „instituind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a obține recunoașterea dreptului sau interesului său, anularea actului și repararea pagubei, prevede că limitele și condițiile exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică“.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens se consideră că prevederile legale criticate nu încalcă textul art. 21 din Constituție, având în vedere faptul că „liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului“. Pe cale de consecință, consideră Avocatul Poporului, „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, cum sunt și cele legate de desfășurarea alegerilor locale, reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, impuse de interesul asigurării stabilității rezultatelor alegerilor“. De asemenea, se mai susține că „aplicarea în această materie a normelor de drept comun ar însemna, practic, să se împiedice desfășurarea alegerilor sau să se pună sub semnul incertitudinii un timp îndelungat rezultatele acestora“. În

acest sens se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 332 din 3 decembrie 2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (4), ale art. 33 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 29 martie 2004.

Dispozițiile art. 32 alin. (4), ale art. 33 alin. (1) și ale art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 au următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (4): *„Comisia de validare va propune invalidarea alegerii unui consilier numai în cazul în care se constată încălcarea condițiilor de eligibilitate sau dacă alegerea consilierului s-a făcut prin fraudă electorală, constatată în condițiile Legii privind alegerile locale.”;*

— Art. 33 alin. (1): *„Hotărârea de validare sau invalidare a mandatelor poate fi atacată de cei interesați la instanța de contencios administrativ în termen de 5 zile de la adoptare sau, în cazul celor absenți de la ședință, de la comunicare.”;*

— Art. 64 alin. (1): *„Hotărârea de invalidare a alegerii primarului poate fi atacată de cel interesat în termen de 5 zile de la pronunțare, la instanța de contencios administrativ.”*

Art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 prevede: *„În cazul unei fraude electorale, cererea de anulare a alegerilor dintr-o circumscripție electorală se poate face numai de către partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale sau candidații independenți care au participat la alegeri și numai în termen de 48 de ore de la închiderea votării, sub sancțiunea decăderii. Cererea trebuie motivată și însoțită de dovezile pe care se întemeiază. Cererea poate fi admisă numai dacă cel care a sesizat fraudă nu este implicat în producerea acesteia. Cererea trebuie soluționată până la data publicării rezultatului alegerilor în Monitorul Oficial al României, Partea I.”*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 și cele ale art. 126 alin. (6). Este de observat că autorul excepției de neconstituționalitate, deși invocă, în susținerea criticii sale, întregul cuprins al textelor art. 21 și art. 126 alin. (6) din Constituție, în realitate se referă numai la incidența dispozițiilor art. 21 alin. (1)–(3) și ale art. 126 alin. (6) teza întâi, potrivit cărora:

— Art. 21 alin. (1)–(3): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”;

— Art. 126 alin. (6): *„Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar [...]”*

În esență, autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că lipsa unei căi de atac împotriva hotărârii de validare a primarului este de natură a încălca dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)–(3), precum și pe cele ale art. 126 alin. (6).

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că dispozițiile art. 32 alin. (4) și ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 cuprind reglementări referitoare la validarea alegerii consilierilor în consiliile locale. Or, cauza aflată pe rolul instanței de judecată, în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, are ca obiect contestația introdusă de autorul excepției de neconstituționalitate împotriva hotărârii de validare a alegerii unei persoane în funcția de primar. Astfel, Curtea constată că, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (4) și ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 este inadmisibilă, aceste dispoziții neavând legătură cu obiectul cauzei deduse judecării.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate formulată cu privire la dispozițiile art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și la cele ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004, criticate sub aspectul încălcării prevederilor art. 21 alin. (1)–(3) și a celor ale art. 126 alin. (6) din Constituție, Curtea observă că, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, „competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, respectiv, „împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Prin urmare, posibilitatea instituirii căilor de atac în materie electorală este la latitudinea legiuitorului. Așa cum a statuat Plenul Curții Constituționale prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale”. De asemenea, prin decizia respectivă, Curtea a stabilit că „accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, inclusiv la căile de atac, se face cu respectarea regulilor de competență și procedura de judecată stabilite de lege”.

Susținerea autorului excepției privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, cu motivarea că nu prevede și posibilitatea recursului împotriva hotărârii prin care instanța validează alegerea primarului, și, astfel, încalcă textul art. 126 alin. (6) din Constituție, este neîntemeiată. Dispoziția constituțională invocată se referă la controlul judecătoresc al actelor administrative pe calea contenciosului administrativ. În cauza de față însă validarea alegerii primarului s-a făcut printr-o hotărâre judecătorească, conform legii, iar nu printr-un act administrativ.

Curtea constată că soluția legislativă prevăzută de dispozițiile art. 64 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale se justifică în materie electorală, care impune asigurarea celerității. În ceea ce privește fraudă electorală, constatarea acesteia și anularea alegerilor sunt date în competența specială a

Biroului Electoral Central, care poate fi sesizat numai de partidele politice, alianțele politice și alianțele electorale și candidații independenți, conform art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004, iar nu și de candidații propuși pe listele de partid, cum este cazul părții care a invocat această excepție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (4) și ale art. 33 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Dan Niță în Dosarul nr. 5.085/2004 al Tribunalului Iași.

II. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, precum și a celor ale art. 33 alin. (3) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 17 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 168

din 22 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

de lege criticate nu instituie o situație discriminatorie, așa cum susține autorul excepției, ci se aplică tuturor cetățenilor aflați în ipoteza normei legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 19.067/2003, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Maria Mădălina Petra.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât stabilesc o taxă de timbru disproporționată față de valoarea cererii și creează un dezechilibru între reclamantul care achită o taxă redusă și pârătul care este nevoit să se apere cu mijloace juridice inegale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Maria Mădălina Petra în Dosarul nr. 19.067/2003 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială

apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că procedura somației de plată este o procedură specială pusă la îndemâna creditorului care deține o creanță certă, lichidă și exigibilă, constatată printr-un înscris or determinată potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații. Fiind o procedură specială ce are ca scop punerea la îndemâna creditorului a unei căi facile pentru obținerea titlului executoriu, ea este supusă regulilor speciale prevăzute de lege, inclusiv în ce privește taxa judiciară de timbru. Legiuitorul are opțiunea de a determina cererile pentru care trebuie achitată taxa de timbru, precum și cuantumul acesteia, fără a se încălca prin aceasta dispozițiile constituționale privind egalitatea în fața legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că, potrivit dispozițiilor art. 139 și ale art. 137 alin. (1) din Constituție, concretizarea politicii fiscale este stabilită prin lege, legiuitorul fiind abilitat să aprecieze inclusiv asupra cuantumului taxelor instituite. Fixarea cuantumului taxei judiciare pentru cererile adresate instanțelor judecătorești se încadrează în exercitarea acestei prerogative, iar stabilirea lor diferențiată, în raport cu obiectul cererii, nu poate fi calificată ca o discriminare între contribuabilii care sunt obligați să le suporte. De asemenea, arată că instanța de contencios constituțional a statuat în jurisprudența sa că instituirea taxei judiciare de timbru este o aplicare a principiului consacrat de art. 56 din Constituție, potrivit căruia „*cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*” care constituie, la rândul său, o particularizare a principiului mai larg formulat în art. 15 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea*”.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate nu instituie nici privilegii și nici discriminări, toate persoanele care promovează un anumit tip de acțiune sau cerere fiind obligate să plătească taxele judiciare de timbru în valoare și în condiții identice. Totodată, stabilirea și dimensionarea taxelor judiciare de timbru reprezintă atribuția exclusivă a legiuitorului, potrivit dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituție. De asemenea, arată că, potrivit art. 21 din Legea nr. 146/1997, instanța judecătorească, pe baza criteriilor clare și în condițiile prevăzute de art. 74–81 din Codul de procedură civilă, poate acorda înlesniri, scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări la plata taxelor judiciare de timbru.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 34/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 28 august 2001, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 742/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 17 decembrie 2001. Ulterior sesizării Curții Constituționale, taxa judiciară de timbru prevăzută de art. 3 lit. o¹) a fost actualizată prin pct. II din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 783/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004 [potrivit art. 2 alin. (1): „Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.”].

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 3 lit. o¹): „*Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...] o¹) cereri pentru emiterea somației de plată 366.000 lei;*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituția României, ce au următorul conținut: „*(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 162 din 22 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 9 mai 2003, și Decizia nr. 391 din 16 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 10 decembrie 2003, Curtea a reținut că obligația plății taxelor judiciare de timbru, ca una dintre condițiile sesizării legale a instanțelor judecătorești, este prevăzută de norme procedurale a căror adoptare, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. Legiuitorul are opțiunea liberă în determinarea cererilor pentru care trebuie plătite taxe judiciare de timbru, a cuantumului acestora, precum și a părților care au obligația să le plătească, cu condiția să nu instituie un tratament juridic diferit pentru situații identice. În raport cu obiectul acțiunilor sau al cererilor, cuantumul taxelor judiciare de timbru este stabilit în mod diferit, prin sume fixe în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani și prin cote procentuale aplicate la valoarea obiectului cererii, când acesta este evaluabil în bani. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu instituie nici privilegii și nici discriminări, toate persoanele care promovează un anumit tip de acțiune sau cerere fiind obligate să plătească taxele judiciare de timbru în valoare și în condiții identice.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt elemente noi, de natură a determina reconsiderarea valabile și în prezenta cauză întrucât nu au apărut jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. o¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Maria Mădălina Petra în Dosarul nr. 19.067/2004 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 016156